

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **Sitel, spol. s r.o.** se sídlem Baarova 957/15, Praha 4, zastoupeného advokátem Mgr. Zbyškem Jarošem se sídlem Zelený pruh 95/97, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje** se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o přezkoumání rozhodnutí Okresního úřadu Vyškov ze dne 31.10.2002 čj. RRRÚP 309/02, vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Ca 144/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2007 č. j. 30 Ca 144/2007-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2007 č. j. 30 Ca 144/2007-27, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti správnímu rozhodnutí uvedenému v záhlaví. V projednávané věci se jednalo o zřízení věcného břemene a krajský soud žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) s odkazem na zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). Podle ust. § 28 odst. 1 tohoto zákona je k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení, v prvním stupni příslušný krajský soud. Od 1. 1. 2007 se tedy ve věcech vyvlastnění v soudním řízení postupuje podle občanského soudního řádu v občanském soudním řízení, bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem. V daném případě byla podána žaloba ve věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení; krajský soud proto žalobu odmítl a žalobce poučil, že může podat do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobu podle ust. § 244 a násl. o. s. ř. proti napadenému správnímu rozhodnutí u krajského soudu.

V kasační stížnosti žalobce namítl nezákonnost usnesení krajského soudu, protože krajský soud nesprávně posoudil právní povahu institutu vyvlastnění a otázku pravomoci soudů ve věci vyvlastnění podle zákona č. 184/2006 Sb. Žalobce navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

V soudním spise se nachází kopie plné moci ze dne 27. 5. 2002, kterou žalobce zmocnil advokáta Mgr. Zbyška Jaroše, aby jej zastupoval před soudními orgány v řízeních týkajících

se žalob proti rozhodnutí orgánů státní správy ve věcech zřízení věcného břemene k pozemkům ve smyslu ust. § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb.

Krajský soud usnesením ze dne 29. 8. 2007 č. j. 30 Ca 144/2007-32 vyzval zástupce žalobce, aby v určené lhůtě mj. zaslal soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o podané kasační stížnosti a předložil soudu doklad osvědčující oprávnění advokáta Mgr. Zbyška Jaroše zastoupit stěžovatele při podání kasační stížnosti.

Žalobce požadovanou plnou moc nepředložil a sdělil, že má za to, že shora uvedená plná moc toto zmocnění obsahuje a jejím smyslem je dosažení konečného výsledku v soudních řízeních včetně podávání řádných i mimořádných opravných prostředků.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto:

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plnou moc ze dne 27. 5. 2002, kterou žalobce předložil, nelze považovat za průkaz toho, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. V roce 2002 kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek neexistovala, v právním řádu začala fungovat od 1. 1. 2003, dnem nabytí účinnosti soudního řádu správního. Žalobce tedy pojmově v roce 2002 nemohl zmocnit advokáta k sepsu kasační stížnosti a k zastupování v řízení o ní.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je odstranitelným nedostatkem podmínky řízení. Přes výzvu krajského soudu však tento nedostatek odstraněn nebyl a v řízení o kasační stížnosti tak nelze pokračovat (§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. kasační stížnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh (kasační stížnost) odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín,
předseda senátu